

LAJTOS NÓRA

FOGYÁS

A Központi Statisztikai Hivatal szerint
most is csak fogy nemzetünk, pedig
már rég letettük a fegyvert, felvettük,
majd letettük, felvettük, letettük, a pesti
vért is elmosta az utcákról az eső, ha
kimosni az emlékekből nem tudja, csak
akarja, nem tudja, csak nagyon akarja,
mégis kivándorlunk az Európai
Egyesült Államokba, Euró-pába,
felfeszülünk egy határtalan éjkék
színű hatalmas vászonra, nagyra,
nagyobb, legnagyobbra, amit
a brüsszeli szél rángathat, cibálhat,
mégis ott vagyunk felfeszülve,
a káeshá szerint kilencmillió-
hatszáznyolcvankilencezer-tízen
fogyunk tovább, lefogyva az ország,
elfogyva, lefogyva, megfogyva – bár,
de törve is, megtörve, letörve, betörve,
feltörve, eltörve, áttörve egy *tornabarakonyi*
szitán, a Tornai-dombság szívében, testében,
lelkében, lélekben, tizennégy lélek él benne,
éldegél, nézdegél, tornabarakonyi ember
látja a Tátrát, nem úgy a tizenhárom *iborfiái*,
Iborfiába eljutni Tornabarakonyból öt és fél óra
a gógli-mep szerint, autóval öt és fél
órányira fekszik, nyugszik, alszik, a falu
közepe konkrétan egy telefonfülke és
egy postaláda, mindkettő piros és üres,
az iborfiái halásztó is üres vajon? úgy,
mint egy zsák, egy zempléni zsákfalu,